

У Музеју Ватикана данас почиње највећи кривични поступак у модерној историји Ватикана. Некада моћни кардинал и још девет људи оптужени су за проневеру више десетина милиона долара Свете столице, послове са сумњивим улагачима, услуге пријатељима и породици. Ако буду осуђени, прети им затворска казна, новчана казна или обоје.

Кардинал који је наводно навео подређеног да лаже тужиоце. Брокери и адвокати који су брзо "насамарили" другог човека Ватикана и натерали га да одобри катастрофалан посао са некретнинама. Самозвана обавештајна аналитичарка која је, новцем Свете столице, себи купила аксесоаре "Праде" и "Луј Витона". Тај новац заправо је требало да пошаље милитантима који за таоце држе часне сестре.

Све ове оптужбе део су највећег суђења у модерној историји Ватикана, а резултат су двогодишње истраге о лошим потезима Свете столице. Истрага је открила некад тајне финансијске послове Ватикана и, заправо, њихову дисфункцију, пошто је мали број особа, без стручности и надзора, успео да нанесе много штете финансијама и угледу

Ватикана.

Вашингтон пост пише да тужилаштво у оптужници сугерише да папа Фрања и његови највиши поручници не само да су били свесни неких кључних трансакција, већ да су их у неким случајевима изричито одобрили, чак и без потпуне документације или разумевања детаља.

С обзиром на хијерархијску природу Свете столице и послушност која се захтева од подређених њиховим верским претпостављенима, такође остају питања зашто су неки људи оптужени, а други не, додаје Пост.

Високи ватикански службеник, монсињор Алберто Перласка, којег су тужиоци донедавно сматрали кључним осумњиченим, успео је да избегне оптужницу. Његова канцеларија водила је од почетка до краја сумњиви посао са некретнинама у Лондону, вредан неколико стотина милиона евра, и препознат је као главни кривац за скупе договоре који су склопљени. Међутим, Перласка је променио табор и постао један од најважнијих сведока у случају.

У случај је укључен и кардинал Анђело Беки, ког је, како наводи Пост, папа Фрања на одређени начин већ осудио. Папа је Беки прошле године представио доказе да је послао 100.000 евра у добротворну установу на Сардинији коју води његов брат. Кардинал је поднео оставку на место шефа ватиканске светитељске канцеларије, а папа му је затим одузео кардиналска права.

Бивши кардинал Беки, који се терети за проневеру и притисак на Перласку да се повуче из сведочења, порекао је било какву незаконитост.

Беки је био и шеф особља државног секретаријата Ватикана и, делујући на тој функцији, оптужница га повезује са још једном особом којој се суди. Реч је о Сесилији Мароњи, коју је Беки 2016. године ангажовао као спољног саветника за безбедност.

Тужиоци тврде да је Мароња проневерила 575.000 евра средстава Ватикана које је Беки

одобрио да се пошаљу као откупнина за ослобођење католичких талаца, тј. часних сестара које су заробили милитанти.

Банковни извештаји њене компаније из Словеније показују да су се девизни трансфери Ватикана користили за плаћање рачуна у луксузним продавницама, попут "Праде" и "Луј Витона", и хотелима. Мароња тврди да је "новац представљао легитимну компензацију и надокнаду за њене обавештајне трошкове".

Срце случаја

Вашингтон пост пише да је срце случаја сумњиви посао са некретнинама у Лондону, у чему је, према сведочењима појединих, учествовао и сам поглавар Римокатоличке цркве.

Посао са некретнинама у Лондону датира из 2014. године, када је државни секретаријат Ватикана одлучио да уложи почетних 200 милиона евра у фонд којим управља италијански бизнисмен Рафаеле Минконе, с тим да се половина новца уложи у зграду у насељу Челси, а остатак у друге инвестиције.

До новембра 2018, првобитна инвестиција изгубила је 18 милиона евра, кажу тужиоци, што је навело Ватикан да тражи излазну стратегију, задржавајући свој удео у згради у Челсију.

Овде се у причу укључује брокер Ђанлуиђи Торци. Тужиоци наводе да је Торци преварио Свету столицу тако што је тајно реструктурирао 1.000 акција у новом холдингу и на тај начин је себи обезбедио пуна права над власништвом зграде у Челсију.

Тужиоци указују да је Торци тада изнудио Ватикану још 15 милиона евра како би Светој столици пренео контролу над власништвом зграде. Контролу коју је Ватикан мислио да већ има.

Како је дошло до изнуде

У причу о некретнинама у Лондону био је укључен и сам папа, како тврди некадашњи шефа кабинета, надбискуп Едгар Пена Пара. Он је тужиоцима испричао да је папа Фрања до новембра 2018. јасно ставио до знања да жели да губитак буде што мањи, приликом спасавања инвестиције у зграду, да се "окрене страна и крене из почетка".

Пена Пара је тужиоцима рекао да је то била порука коју је папа Фрања поновио и брокеру Торцију током састанка у јануару 2019. године.

Након што су схватили да зграду у Лондону заправо контролише Торци, а на основу папине жеље да се настави даље, Ватикан је имао две опције, тврди Пена Пара.

Прва је тужити Торција, а друга да му се плати за 1.000 акција које је, како се касније испоставило, стекао тако што је преко адвоката насамарио представнике Ватикана.

Пена Пара наводи да су у Ватикану били забринути да би случај против Торција могао да се развуче на неколико година и да би на крају могао да буде завршен у корист брокера.

"Бирајућу између ове две опције, уз саветовање адвоката и експерата, изабрана је опција број два зато што је препозната као економичнија, са више контролисаних ризика и у временском оквиру који је прихватљивији", написао је Пена Пара у свом сведочењу у чији је увид имао Асошијејтед прес.

"Једноставно је урађено по жељи поглавара", рекао је Пена Пара, што упућује да је рађено по папиној директиви, наводи Пост.

И управо је исплата тих 15 милиона евра Торцију за 1.000 акција срж случаја. Тужиоци оптужују Торција да је изнуђивао Ватикан, али и Ватиканову агенцију за финансијски надзор што није зауставила договор.

Менаџери агенције наводе да Ватикан није имао избора него да плати Торцију, с обзиром на то да је Државни секретаријат – свесно или не – потписао правно обавезујуће уговоре који су Торцију дали контролу над спорном зградом.

Тужиоци наводе да је државни секретар, кардинал Пјетро Паролин, потписао уговор са Торцијем, али због тога што га је преварио адвокат који је саставио меморандум на једној страници, у ком се описује посао, али уз изостављање кључних детаља, међу којима и то да Торцију припада 1.000 гласачких акција.

Надбискуп Пена Пара рекао да је Ватикан тек после схватио да је мистериозни адвокат повезан са бизнисменом Торцијем. Цитирајући белешке кардинала Пјетра Паролина, Пена Пара је навео да је кардинал одобрио договор на основу кратке белешке адвоката и уверавања високог службеника, монсињора Перласке и другог финансијског менаџера Ватикана Фабриција Тирабасија.

Минконе и Торци, који су оптужени за превару, прање новца, проневеру и друге оптужбе, поричу оптужбе.

Кардинал Паролин, надбискуп Пена Пара и монсињор Перласка нису оптужени. Тирабаси је оптужен за корупцију, изнуду, превару и проневеру, као и злоупотребу службеног положаја. И он пориче све оптужбе.

(РТС)